

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO
10-10-2019
poslom — neposredno
u ..... primj. .... priloga
pristojba .....

Poslovni broj: 65 PŽ-5314/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom MK - BONA FIDE d.o.o. u stečaju, Pregrada, Stjepana Radića 25, OIB 43904935075, kojeg zastupa stečajni upravitelj Saša Stipić iz Zagreba, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika KUNAGORA d.o.o. Pregrada, Trg Gospe Kunagorske 8, OIB 93065207022, kojeg zastupa punomoćnik Svjetlana Balek Roginić, odvjetnica u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-4507/2016-49 od 9. srpnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 1. listopada 2019.

riješio je

I. Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog vjerovnika i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-4507/2016-49 od 9. srpnja 2019. u dijelu točke II. njegove izreke kojim je osporena tražbina u drugom višem isplatnom redu stečajnog vjerovnika Kunagora d.o.o. Pregrada u iznosu od 378.483,47 kn.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-4507/2016-49 od 9. srpnja 2019. u dijelu točke II. njegove izreke kojim je stečajni vjerovnik Kunagora d.o.o. Pregrada upućen na pokretanje parnice radi utvrđivanja osporene tražbine tako da se na parnicu upućuje stečajni upravitelj radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St- 4507/2016-49 od 9. srpnja 2019. u točki II. izreke utvrđeno je da je osporena tražbina vjerovnika Kunagora d.o.o. Pregrada u iznosu od 378.593,74 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda i vjerovnik upućen na pokretanje parnice radi utvrđivanja osporene tražbine u roku osam dana od dana pravomoćnosti rješenja, jer će se u protivnom smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice.

Protiv tog rješenja vjerovnik je pravovremeno izjavio žalbu zbog povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi kako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava i to predstečajna nagodba sklopljena pred sudom i potvrđena pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-2014/2013 od 6. prosinca 2013. kojom je naloženo stečajnom dužniku da plati vjerovniku iznos od 1.512.938,43 kn u 48 jednakih mjesečnih obroka beskamatno s dospijecem prvog obroka 1. siječnja 2014. Žalitelj zatim navodi kako je dužnik dio te tražbine podmirio, dok je za preostali iznos od 1.325.076,87 kn vjerovnik prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku koju je stečajni upravitelj djelomično priznao, a djelomično osporio zbog zastare. Smatra da je taj razlog osporavanja potpuno neosnovan jer se sklapanjem predstečajne nagodbe zastarijevanje prekida. Žalitelj se zatim poziva na odredbu članka 266. stavka 4. Stečajnog zakona i smatra da je na parnicu trebalo uputiti osporavatelja i predlaže da ovaj žalbeni sud preinači pobijano rješenje tako da utvrdi osnovanom vjerovnikovu tražbinu ili da stečajnog upravitelja uputi na parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja, a stečajnom dužniku naloži da vjerovniku nadoknadi troškove žalbenog postupka.

U odgovoru na žalbu stečajni upravitelj je naveo da je vjerovnik uz prijavu tražbine dostavio samo presliku ugovora o dugoročnoj pozajmici od 30. lipnja 2012. bez naznake da za tu tražbinu ima ovršnu ispravu. Budući da je riječ o povratu zajma u godišnjim anuitetima koja tražbina zastarijeva za pet godina računajući od svakog pojedinačnog anuiteta, smatra da je vjerovnikova tražbina djelomično zastarjela i predlaže da ovaj žalbeni sud odbije žalbu kao neosnovanu.

Žalba je djelomično osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

Prema podacima iz stečajnog spisa koji je uz žalbu dostavljen ovom sudu, proizlazi da je u stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom, vjerovnik Kunagora d.o.o. Pregrada, prijavio tražbinu u iznosu od 1.325.076,87 kn na temelju ugovora o dugoročnoj pozajmici. U prijavi nije naznačeno da vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom za tu tražbinu. Na ročištu za ispitivanje tražbina, stečajni upravitelj je priznao vjerovnikovu tražbinu u iznosu od 946.483,47 kn kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda, dok je za iznos od 378.483,47 kn tražbina osporena zbog zastare. Budući da takvo osporavanje nije otklonjeno na ispitnom ročištu, stečajni sudac je donio rješenje kojim je utvrđeno da je tražbinu osporio stečajni upravitelj i da se vjerovnik upućuje na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine.

Žalitelj tek u žalbi iznosi tvrdnju da za svoju tražbinu ima ovršnu ispravu i to predstečajnu nagodbu kojom je zastarijevanje tražbine prekinuto, pa da je stoga razlog osporavanja potpuno neosnovan. Iz sadržaja rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-204/2013 kojim je dopušteno sklapanje predstečajne nagodbe proizlazi da se tom

nagodbom stečajni dužnik, pored ostalog, obvezao platiti stečajnom vjerovniku iznos od 1.512.938,43 kn u 48 jednakih mjesečnih obroka beskamatno s dospijecem prvog obroka 1. siječnja 2014.

Prema odredbi članka 265. stavka 1. Stečajnog zakona na temelju tablice ispitanih tražbina sud donosi rješenje kojim odlučuje u kojem iznosu i kojem isplatnom redu su utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine. Tim rješenjem sud odlučuje i o upućivanju na parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbine. Prema odredbi članka 266. stavka 1. Stečajnog zakona, ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, sud će vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnoga dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine, a prema odredbi stavka 4. tog članka, ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, stečajni sudac će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja.

Iz navedenih zakonskih odredaba slijedi da rješenjem koje donosi na temelju odredbe članka 265. stavka 1. Stečajnog zakona, stečajni sudac samo utvrđuje koje su tražbine priznate, a koje osporene, te ovisno o tome postoji li za prijavljenu tražbinu ovršna isprava, odlučuje o tome hoće li na parnicu uputiti vjerovnika ili osporavatelja. Jednako tako, povodom žalbe stečajnog vjerovnika protiv rješenja o osporavanju tražbine i upućivanju na parnicu drugostupanjski sud ne može ispitivati valjanost razloga za osporavanje tražbine i ovisno o tome priznati vjerovnikovu tražbinu koju je osporio stečajni upravitelj, kako to pogrešno smatra žalitelj. Drugim riječima, razlozi osporavanja tražbine ne mogu biti predmet raspravljanja u stečajnom postupku, neovisno o tome je li stečajni upravitelj osnovano ili neosnovano osporio tražbinu stečajnog vjerovnika.

Prema tome, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da je osporena tražbina stečajnog vjerovnika Kunagora d.o.o. Pregrada u iznosu od 378.483,47 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda. Stoga je u odnosu na onaj dio pobijanog rješenja kojim je utvrđeno da je tražbina stečajnog vjerovnika osporena, valjalo na temelju odredbe članka 380. točka 2. ZPP-a u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona, žalbu stečajnog vjerovnika odbiti kao neosnovanu i potvrditi taj dio rješenja prvostupanjskog suda.

Međutim, žalbeni navodi i priloženo rješenje o potvrđivanju predstečajne nagodbe upućuju na zaključak da za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava u obliku predstečajne nagodbe jer je odredbom članka 66. stavka 13. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj: 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13) propisano da predstečajna nagodba ima snagu ovršne isprave za sve vjerovnike čije su tražbine utvrđene. Postojanje ovršne isprave o nekoj tražbini znači da se radi o presuđenoj stvari, pa stečajni vjerovnik ne može pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine jer je o njegovoj tražbini već pravomoćno odlučeno. Takvu tužbu parnični sud bi odbacio zbog postojanja ove negativne procesne pretpostavke pozivom na odredbu članka 333. stavka 2. ZPP-a. Stoga je na parnicu trebalo uputiti stečajnog upravitelja kao osporavatelja tražbine da dokaže osnovanost svog osporavanja.

Na temelju navedenog valjalo je žalbu stečajnog vjerovnika djelomično uvažiti i preinačiti prvostupanjsko rješenje u dijelu u kojem je stečajni vjerovnik upućen u parnicu tako da je na parnicu upućen stečajni upravitelj (članak 380. točka 3. ZPP-a u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona).

Zagreb, 1. listopada 2019.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas, v. r.

Za točnost otpisanka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman